

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 09-09-2019
Enhed: MEDINT
Sagsbeh.: DEPLINB
Sagsnr.: 1906582
Dok. nr.: 967654

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 13. august 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 23 (Alm. del) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Larsen (KF).

Spørgsmål nr. 23:

”Ministeren bedes oplyse, hvor mange danskere der årligt går forgæves efter medicin på apoteket?”

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Lægemiddelstyrelsen. Styrelsen anfører i sit bidrag følgende:

”Der er ikke krav om, at apotekerne skal registrere eller informere sundhedsmyndighederne om situationer, hvor en borgere går forgæves efter medicin på apoteket. Lægemiddelstyrelsen har derfor ikke information om dette.

Apotekerne har en pligt til at opstille mål for servicegraden på sit apotek¹. Servicegraden er et mål for, hvor ofte apoteket umiddelbart skal kunne efterkomme en borgers ønske om et lægemiddel. Lægemiddelstyrelsen kontrollerer ved inspektion alene om apoteket har opstillet mål for servicegraden, idet reglerne ikke foreskriver, at apotekerne skal leve op til den opstillede målsætning.

Lægemiddelstyrelsen har forespurgt Apotekerforeningen om foreningen har kendskab til, om apotekerne lever op til deres målsætninger for servicegrad. Apotekerforeningen har oplyst følgende:

*”Apotekerforeningen kan oplyse, at apotekerne i 2017 havde 47 millioner kunde-
besøg, hvoraf 30 millioner vedrører udlevering af receptpligtig medicin. Det er
meget få af disse besøg, hvor kunden kan siges at være gået forgæves.*

*Den såkaldte servicegrad, som apotekerne skal opgøre regelmæssigt, jf. § 27,
stk. 2, nr. 3, i Bekendtgørelse om apoteker og sygehusapotekers driftsforhold,
kan give et billede af, hvor ofte danskerne oplever at gå forgæves på apoteket.
Servicegraden er udtryk for i hvor høj grad, borgerne kan forvente, at de apo-
teksforbeholdte lægemidler, som de efterspørger, umiddelbart er tilgængelige,
når de henvender sig på apoteket.*

*Apotekerforeningen har adgang til at sammenholde informationerne om service-
graden for 384 ud af landets 485 apoteker og filialer. Apotekerne må nemlig selv
bestemme, hvilken side på internettet, de vil benytte til at offentliggøre deres*

---

¹ Jf. § 27, stk. 2, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 1653 af 18/12/2018 om apoteker og sygehusapotekers driftsforhold.

servicegrad. Og 384 ud af landets 485 apoteker og filialer har valgt at offentliggøre deres resultater på apotekerforeningens hjemmeside www.apoteket.dk. På den baggrund kan Apotekerforeningen oplyse, at den gennemsnitlige oplyste servicegrad ifølge de seneste indberetninger i 2018/2019 er 98,1 procent blandt de 384 apoteker.

Det vil sige, at i forbindelse med 98,1 procent af kundebesøgene, der vedrører apoteksforbeholdte lægemidler på de 384 apoteker, får borgeren det lægemiddel, som han eller hun efterspørger. I de resterende 1,9 procent af besøgene får borgeren ikke det efterspurgte lægemiddel.

Det kan der være forskellige årsager til. Det kan fx skyldes, at:

- lægemidlet er i restordre hos distributøren
- lægemidlet aktuelt er udsolgt
- lægemidlet ikke normalt lagerføres (hvis det fx sjældent efterspørges)

Det skal understreges, at hvis et lægemiddel umiddelbart er udsolgt eller ikke lagerføres, vil apoteket ofte kunne bestille lægemidlet og have det på lager den efterfølgende dag.

Et forgæves kundebesøg kan også forekomme i en situation, hvor borgeren efterspørger et lægemiddel, hvor det billigste præparat i substitutionsgruppen ikke er tilgængeligt for apoteket. Reglerne om medicintilskud indebærer, at borgeren i denne situation kan få højere medicintilskud, hvis han eller hun afventer Lægemiddelstyrelsens genberegning af tilskudspriserne, fordi det næst billigste produkt i substitutionsgruppen nu skal lægges til grund for tilskudsberegningen. Vælger borgeren på den baggrund at vende tilbage dagen efter for at opnå et højere medicintilskud, vil det første besøg kunne opfattes som forgæves.

Apotekerne har ikke pligt til at registrere eller offentliggøre information om årsagen til, at borgeren går forgæves. Derfor er det ikke umiddelbart muligt at sige noget om, hvilke forklaringer der i særlig grad gør sig gældende i forhold til de forgæves kundebesøg. Tal fra grossisterne på området viser dog, at restordre udgør et stadigt stigende problem.”

Som det fremgår af Apotekerforeningens svar, så kan årsagerne være forskellige.

I forhold til apotekernes pligt til lagerhold af lægemidler bemærkes det, at apotekerlovens § 41, stk. 1, stiller krav om, at ”apoteker skal have et varelager, som er passende og tilstrækkeligt i forhold til efterspørgslen det pågældende sted”. Det betyder, at apotekerne ikke har en pligt til at have lægemidler, som der sjældent efterspørges det pågældende sted, på lager.

Pligten til lagerhold suppleres af en fremskaffelsespligt, jf. apotekerlovens § 41, stk. 2. Det er fremskaffelsespligten, som i særlig grad indebærer, at apotekernes pligt til forhandling af lægemidler også sikrer kunderne de lægemidler, som de har brug for.

Fremskaffelsespligten indebærer, at apoteker *hurtigst muligt* skal efterkomme ”anmodninger om fremskaffelse af ethvert lægemiddel, hvis forhandling er forbeholdt apotekerne, eller som ordineres ved recept og lovligt kan forhandles her i landet”. I praksis fortolkes kravet således, at det er opfyldt, hvis apoteket kan udlevere et lægemiddel inden for 24 timer efter, at kunden har fremsat ønske om det.

Det er Lægemiddelstyrelsens opfattelse, at apotekernes samarbejde med grossisterne er tilrettelagt efter disse tidskrav, således at fremskaffelsespligten i typesituationer administreres problemfrit.”

Jeg kan henholde mig til Lægemiddelstyrelsens oplysninger.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Line Bork